

בש"פ 2801/15 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2801/15

כבוד השופט נ' סולברג

לפני:

פלוני

העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטת בית המשפט המוחזוי בבאר שבע במ"ת
15-04-2015 38108 מיום 22.4.2015 שנייתה על-ידי
השופט נ' אבו טהה

עו"ד בנימין גריקו

בשם העורר:

עו"ד סיון רוסו

בשם המשיבה:

ההחלטה

ערר על החלטת בית המשפט המוחזוי בבאר שבע מיום 22.4.2015, שלא ראה להפנות את העורר – קטין – לראיון, על מנת לבדוק חלופת מעוצר בעניינו.

לטענת ב"כ העורר, משנקבע הדיון בבקשת המעוצר עד תום ההליכים ליום 30.4.2015, מן הראיו היה לאפשר את יציאתו של העורר מן המעצר ביום 29.4.2015 לראיון התאמה פנימית לחן במושב זיתן, ראיון שננקבע בעקבות הכנסת תסaurus מעוצר בשירות המבחן עוד בשלב של הארכת המעוצר לימים, במהלך החקירה. ב"כ העורר הדגיש את העובדה שמדובר בקטין, והיפנה לتسaurus מעודכן מאות שירות המבחן.

עמוד 1

ב"כ המשיבה התנגדה לעורר ובקשה לקיים את החלטת בית המשפט המוחזוי ולא להתערב בה. לדבריה, מן הראו לשקלול חלופה למעצר רק בגמר הדיון בבית המשפט המוחזוי לאחר שתיבחנה הראיות, וניתן יהיה לעמוד על עצמתה של עילת המעצר. ב"כ המשיבה הפנתה למסוכנות הרבה כפי שהיא נשקפת מעובדות כתוב האישום החמורות.

לא ראייתי הצדקה להעתר לעורר. גם אם ישנה זכות לעורר על "החלטה בגיןם" בהליך המעצר, הרי ששיעור הדעת השיפוטית מורה לעשות כן במצצום. לא היה צריך להחפש בהגשת העורר, שכן, הדיון בבית המשפט המוחזוי נקבע למועד קרוב (דוחיתו ביום אחדים נבעה מבקשת ההגנה בתיק זה, שבו כמה נאים, על מנת ללמוד את חומר הראיות).

בתסקירות השירות המבחן ציינו, בין היתר, גורמי סיכון, כעולה לכואורה גם מעובדות כתוב האישום. יש טעם, בסיסיות העניין, לעמוד על חלקו של העורר בכתב האישום ולהקדים החלטה לגבי קיומן של ראיות לכואורה ועוצמתה של עילת המעצר, להחלטה על יציאה לראיון התאמה בפנימיות לחן.

אשר על כן, העורר נדחה.

ניתנה היום, ז' באיר התשע"ה (26.4.2015).

ש | פ | ט